

Útsýnið yvir Bangkok á 85. hædd í sky bar

Træsmáttan vit búðu í The Gibbon Experience

Buldraligur túrur

Á veg úr træsmáttu í The Gibbon Experience

Kvinnur úr Lanten stummuni í Norðurlaos

Lanten bygdin, har alt er gjørt úr bambusi

Maður liggur heima og roykir opium í Lanten bygdini

Motorsúkkkluførarar klarir at leggja á ferðafólk í tí, tey koma úr bussinum. Hetta er úr Vietnam

Lanten børn glað fyri vitjan, nú eru pengar til opium

Carsten og súkkkluførari úr Saigon. Carsten slapp at roynd seg eina lítla løtu. Teir hava tungt arbeiði

skal mann gjalda fyri visum, fyri inn- og útstempling í ymsu londini, men tað lagnasta er fepurmátaran, ið tey »skjóta« í pannuna á tær fyri at staðfesta, at tú ikki hevur fepur í hesum fuglakrímstíðum. Hvussu væl hesin mátarin riggar, skulu vit ikki siga, men hetta er ein sera effektivur máti at fáa nøkur eyka oyru í lumman – »One dollar please!«. Tá kann mann ikki annað enn flenna.

Á vitjan hjá fjallastammu

Komin til norðara partin av Laos høvdu vit eina heldur annarleidis uppliving.

Meira enn helvtin av íbúgvunum eru etniskir minnilutar, og tí er tað eitt sera áhugavert stað at vitja. Her fóru vit ein kajakkúr inn í eitt náttúrureservat, har vit finga móguleika at vitja fjarskotnar fjallastammur og sova har.

Ein av stammunum kallaðist Lanten. Uppruni teirra er í Kina. Hetta var ein heldur surrealistisk uppliving. Tað vísti seg, at hetta fólki í stóran mun var bundið at rúsevninum opium. Menn royktu allan fyrrapartin og gingu skeivir restina av degnum. Av og á gjørdu teir ein túr inn í frumskógina at veiða sermerkt djór, sum teir síðani kundu selja fyri opium.

Skjótt flokkaðust kvinnurnar um okkum og bjóðaðu okkum at keypa heimagjörðar lutir. Vit royndu at gera okkara og leggja nøkur oyru eftir okkum í bygdini. Higartil høvdu vit ikki sæð serliga nógv børn, men tá ið leiðin gekk aftur til kajakkina, sóust enduliga nøkur børn. Tey vóru fá í tali, tí kvinnurnar her eru sjálvdan førar fyri at bera børn orsaka av opium-misnýtslu. Tey flokkaðust um okkum og róptu eithvørt gleðiligt, ið vit ikki skiltu. Vit gjørdust ikki sørt klökk, tá vit finga umsetingina av herrópum teirra. »Hurrá! Ferðafólk hava verið her, nú verður peningur til opium!« Vit kendu okkum ikki sørt væl, nú vit høvdu bøtt um støduna við at keypa eithvørt frá móðir teirra.

Vilt apulív í frumskógini

Vit valdu at gera ein túr inn í Bokeu frumskógina í nakrar dagar við »The

Gibbon Experience.« Her kundu vit fylgja apulívunum og sjálvi fáa eina fatan av, hvussu lívið hjá apunum er. Vit svingaðu aftur og fram í longum veirum í minst hundrað metra hædd.

Túrun til smáttuna var bæði trongur og buldraligur. Vegirnir vóru sera smalir, og vit skuldu bæði koyra og ganga. Í einum miðalstórum 4x4 pick-up, sum var líka runutur uttan sum innan, taldust heili 19 fólk, har 3 av teimum hingu uttan á bilinum, og 2 av teimum vóru nýfðingar.

Vit noyddust út at skumpa fastesetta bilin, og ta einu ferðina var Malan so óheppin, at skógvarnir sótu fastir í runudýki hálvan metur niðri. Carstin var so beinasamur at hjálpa, men uttan hepni, tí Carsten traðkaði í sama dýki, og nú vóru bæði skógleys. Meðan onnur stríddust við at fáa bilin leysan, stríddust vit bæði við at leita eftir okkara skóm. Bilurin bleiv eftir tógvið stríð leysur, og skógvarnir komu eisini undan kavi. Nú vassaðu vit víðari ílætin einum skógv í part og einum í hondini. Fyri framman lá nú ein harður gongutúrur í tøttum frumskógi uppá 3 tímar.

Tað var við nógvum nervum, at vit kopláu okkum á fyrsta weirin og kastaðu okkum út í berari luft. Tað var ein fantastisk uppliving at siggja skógin omanífrá. So við og við gjørdust vit bara heilt djórv.

Næturnar vóru eisini ein sonn av-bjóðing. Vit skuldu sova í træsmáttum, ið vóru einar 50 metrar uppi í einari trækrúnu. Mundu tær fara at halda?

Hvat er hatta ið skavar? Var hatta kanska hin kakkellakkurin ella eitur-koppurin til støddar við ein neva, sum vit just høvdu sæð?

Nógvir vóru tankanir, men við ljóðbókini »Feðgar á ferð« í poddinum hjálptust aðrir tankar framm. Hetta vóru triggir heilt fantastiskir dagar. Tað eydnaðist okkum at siggja gibbon apur og mangt annað imponerandi djóralív, hóast tigarin lat á seg biða.

Leingjast heim til Føroya

Við stórslignum náttúruupplivingum, áhugaverdari mentan og ikki minni syrgiligu krígssøgnum í hesum londum, kunnu vit siga, at hetta hevur verið ein sera hendigarík og lærurík ferð.

Vit kunnu staðfesta, at fólki hevur veruliga havt ein vilja av stálið fyri at koma fyri seg aftur. Her verður serliga hugsað um Vietnam-kríggið og síðani Khmer-rouge-stýrið í Cambodia. Tey kempa, men liva enn við sváru avleiðingunum.

Nú, vit hava ferðast runt í suðureystur Asia, og hava lagt óendaliga nógvur kilometrar aftur um bak, fara vit tær síðstu vikurnar at seta ferðina nakað niður og njóta tvær vikur í Koh Tao í Suðurthailandi. Her er móguleiki fyri at kava beint við serstakliga vakrar strendur. Hetta gleða vit okkum sera nógv til. Tó skal sigast, at tankarnir so smátt eru farnir at leita heim aftur, nú jólini nærkast.

Vit senda bestu heilsur til øll okkara kæru og allar vinir har heima.